

Турли муносабатларга оид зикрлар (давоми)

15:10 / 30.12.2018 3612

Шунингдек, кечаси таҳажжудга уйғонганда ҳам аввалги каломни зикр бўлиши учун ҳаракат қилади.

نَمَّاقٌ إِذَا مَلَ سَوَّهَ لَعَلَّ يَلْصُقُ بِبَنَانِكَ: لَأَقَامُ نَعْمَ لَعَلَّ يَضْرِبُ سَابْعَ نُبَانِ عَكَ
كَلَّو، نَهَيْفُ نَمَّوْضُرَّالْأَوْتَاوَمَّسَلْأُمِّيَّ قَتَنَ أَدْمَحْلَ كَلَّ مَهْلَلَا: لَأَقُدَّجَّ تَيْلِيْلَلْ
ضُرَّالْأَوْتَاوَمَّسَلْأُرُونُ تَنَ أَدْمَحْلَ كَلَّو، نَهَيْفُ نَمَّوْضُرَّالْأَوْتَاوَمَّسَلْأَكُلْمُ كَلَّ دَمَحْلَا
قَحُّ عَنَّاو، قَحُّ كَلَّوَقَو، قَحُّ كَلَّوَأَقَلَّو، قَحُّ كَلَّوَدَعَوَو، قَحُّ كَلَّو تَنَ أَدْمَحْلَ كَلَّو، نَهَيْفُ نَمَّوْ
سَهْلَلَا، قَحُّ عَسَلْأَوْ، قَحُّ مَلَ سَوَّهَ لَعَلَّ يَلْصُقُ بِبَنَانِكَ، قَحُّ نَوِّيْبَنَلْأَوْ، قَحُّ رَانَلْأَوْ
كَلَّو، قَحُّ مَصَّاحُ كَلَّو، قَحُّ كَلَّو، قَحُّ كَلَّو تَنَ أَدْمَحْلَ كَلَّو، قَحُّ كَلَّو تَنَ أَدْمَحْلَ كَلَّو، قَحُّ كَلَّو تَنَ أَدْمَحْلَ كَلَّو
تَنَ أَدْمَحْلَ كَلَّو، قَحُّ كَلَّو تَنَ أَدْمَحْلَ كَلَّو، قَحُّ كَلَّو تَنَ أَدْمَحْلَ كَلَّو، قَحُّ كَلَّو تَنَ أَدْمَحْلَ كَلَّو، قَحُّ كَلَّو تَنَ أَدْمَحْلَ كَلَّو
دَوَادِبُ أَلْإِسْمَحْلُ أَوْر. «هَلْ لَبَّ أَلْإِسْمَحْلُ أَوْر. «هَلْ لَبَّ أَلْإِسْمَحْلُ أَوْر. «هَلْ لَبَّ أَلْإِسْمَحْلُ أَوْر.

Ибн Аббос розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам кечаси таҳажжудга турсалар, қуйидагиларни айтар эдилар:

«Аллоҳумма, лакалҳамду! Анта қоййимус-самаваати вал арзи ва ман фиихинна. Ва лакалҳамду, лака мулкус-самаваати вал арзи ва ман фиихинна. Ва лакалҳамду, анта нуурус-самавати вал арзи ва ман фиихинна. Ва лакалҳамду, анталҳаққу, ва ваъдукалҳаққу, валиқооука ҳаққун ва қовлука ҳаққун, вал жаннату ҳаққун, ва набийууна ҳаққун ва Муҳам-мадун соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳаққун вассаъату ҳаққун. Аллоҳумма, лака асламту ва бика ааманту ва ғалайка таваккалту ва илайка анабту ва бика хоосомту ва илайка ҳаакамту, фағфир лии маа қоддамту ва маа аххорту ва маа асрорту ва маа аъланту, анталмуқоддиму ва анталмуаххиру. Лаа илааҳа иллаа анта ва лаа ҳавла ва лаа қуввата иллаа биллааҳ».

Бешовларидан фақат Абу Довуд ривоят қилмаганлар.

Дуонинг маъноси: «Аллоҳим! Сенга ҳамд бўлсин. Сен осмонлар-у ер ва улардаги кимсаларни қоим қилувчисан. Сенга ҳамд бўлсин. Осмонлару ернинг ва улардаги кимсаларнинг мулки Сеникидир. Сенга ҳамд бўлсин. Сен осмонлару ернинг ва улардаги кимсаларнинг нурисан. Сенга ҳамд бўлсин. Сен ҳақдирсан. Ваъданг ҳақдир. Мулоқотинг ҳақдир. Сўзинг ҳақдир. Жаннат ҳақдир. Дўзах ҳақдир. Набийлар ҳақдир. Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳақдир. Соат (қиёмат) ҳақдир. Аллоҳим! Сенга таслим бўлдим, Сенга иймон келтирдим, Сенга таваккул қилдим, Сенга қайтдим, Сен ила хусумат қилдим. (Сен берган ҳужжатлар ила душманларинг билан тортишдим.) Сенинг ҳукмингга юрдим. Бас, менинг аввалу охир, сиру ошкор қилган нарсаларимни мағфират қилгин. Олдинга сурувчи ҳам Ўзингсан, охирга сурувчи ҳам Ўзингсан, Сендан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ! Ва лаа ҳавла ва лаа қуввата илла биллааҳи».

Таҳажжудга турганда Оли Имрон сурасининг охирги ўн оятини ўқийди.

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам кечаси турганларида Оли Имрон сурасининг «Иннаа фии холқис-самаваати вал арзи вахтила-афил-лайли ван-наҳаари ла-аятин лии уулил-албааб» деб бошланувчи сўнгги ўн оятини ўқиганлари маълум. Биз ҳам кечаси таҳажжуд намозига турганимизда ушбу ояти карималарни ўқисак, у зотга эргашган бўламиз.

...Албатта, юқоридаги сатрларда келган зикрлар ва вазифалар умумий кўрсатмалардан иборатдир. Уларнинг кўпи кишилар ўз имкониятларидан келиб чиқиб қиладиган нафл ибодатлардир. Ҳар ким ўз имконига қараб иш юритса яхши бўлади. Чунки одамларнинг шахслари, имконлари ва рағбатлари турличадир.

Баъзи бир одамларнинг «Зикрларни шайхдан ижозат олмай қилиш мумкин эмас», деган гаплари ўринли эмас. Қуръони карим ва Суннатда келган кўрсатмаларда «Зикрни шайхдан ижозат олмагунча қилиб бўлмайди», деган маънода гап йўқдир. Шайхдан кўрсатма ва изн олиш олиймақом ҳолатларнинг юзага чиқиши учун қилинадиган риёзатлардан бўлади. Оддий ҳолатда рағбат қилган одам зикрни қилаверади.

Шунинг учун ҳар бир мўмин-мусулмон Қуръони карим оятларига ва Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳадисларига амал қилган ҳолда қўлидан келганича зикрни қилиб ва вазифаларни адо этиб боравериши керак. Ушбу ожизона ёзувлар бу хайрли ишда бир оз бўлса-да ёрдамчи бўлишидан умидвормиз.

Ҳақ субҳанаҳу ва таолонинг Ўзи барчаларимизга зокир, шокир ва солик бандаларидан бўлишимизни насиб этсин!

“Нақшбандия: вазифалар ва зикрлар” китобидан